

[Bomholt.]

punktet i dette Forslag er flyttet over fra Undervisningen til Arbejdet, og der har Ministeren paa afgørende Maade præget Forslaget i klar Forstaaelse af, at det, som denne Gruppe af Medborgere først og fremmest trænger til, er Beskæftigelse, fysisk Arbejde. Arbejdet omtales i § 8, hvor der — hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere — staar:

„Arbejdet skal saa vidt muligt være af opdragende Art, og der skal i det Omfang, det er muligt, gives Deltagerne Lejlighed til at udføre produktivt Arbejde, herunder Arbejde af faglig Karakter.“

Det er her, Lovgivningens Centrum i Virkeligheden er. Man kan derfor ikke uden videre sammenligne det nu foreliggende Lovforslag med den Lov, der hidtil har været gældende, fordi mange Linier bliver anderledes i det Øjeblik, vi gaar over til en Lovgivning som denne, hvor Arbejdet er det centrale.

Der siges om Undervisningen, at den skal være praktisk. Jeg kunde godt tænke mig, at der allerede paa nærværende Tidspunkt kunde gives mere indgaaende Vejledning til de forskellige Ledere og Lærere, der har med Ungdomsforanstaltningerne at gøre, saa at de lettere kunde orientere sig i det Materiale, som skal udnyttes i Undervisningen. — Tidrummet for selve Foranstaltningen forlænges; hidtil var det 4—6 Maaneder, nu bliver det 6—12 Maaneder.

Der har ved adskillige af disse Foranstaltninger været en stærk Ind- og Udrykning af Elever, en stærk Fluktuation — det fremgaar ikke mindst af den Statistik, som Lederen i Nordsjælland, Hr. Otto V. Nielsen, er fremkommet med —, en Fluktuation, der naturligvis vanskeliggør Arbejdet i høj Grad.

Det gælder om, at vi nu finder en Form, hvorved Beskæftigelsen faar mere stabil Karakter, saaledes at den benyttes samtidig af saa mange som muligt og afsluttes nogenlunde samtidig. Det er ikke mindst nødvendigt, hvis man vil ind i et intimere Samarbejde med Det danske Hedeselskab. Der er allerede nu udført et betydningsfuldt Arbejde, og det forekommer mig, at det vil være rigtigst at takke Hedeselskabets Direktør Hr. Flensborg for den betydningsfulde Indsats, han allerede har øvet. Der er oprettet et flyvende Korps, der aflægger Besøg i de forskellige Plantager Jylland over, foretager Udhugst og Udplantning, og nu er det Meningen at gaa videre med Nyanlæg af Plantager. Naar det drejer sig om Nyanlæg af Plantager, kan der beskæftiges flere

Mand i længere Tid. Det er et Arbejde, som kræver stor Grundighed og længere Tid, og derfor vilde jeg tro, at de Foranstaltninger, der oprettes i Tilslutning hertil, kan faa den rette stabile Karakter. Men det vil jo selvfølgelig sige, at Foranstaltningerne maa have længere Varighed, de 6—12 Maaneder.

Det Beløb, der ydes den enkelte Deltager, forhøjes; hidtil har det jo været meget pauvert. Til Kost, Logi og Smaaafornødheder ydes 18 Kr. pr. Uge, i Arbejdsvederlag 12—15 Kr., saadan at den samlede Sum, som den unge Mand faar i Lommen, kan blive 33 Kr. Arbejdsvederlaget kan forskydes inden for en Maksimumsgrænse af 22 Kr. pr. Uge, og det anser jeg for pædagogisk meget rigtigt. Der bliver endvidere Adgang til Akkord. Det er klart, at hvor det drejer sig om Nyanlæg og Plantager, om Udhugst i Plantager eller lignende Arbejde, vil Akkordvederlag være at foretrække fremfor Timebetaling, og et saadant Akkordvederlag vil vel nok her og der stimulere Arbejdsydelsen mere, end en Timebetaling vilde gøre det.

Jeg ser saaledes i denne økonomiske Ordning et overordentligt stort Plus, og vil man drøfte Ordningen i øvrigt, maa man fastholde dette Grundtræk, at de unge nu i Fremtiden hver Uge faar nogle Tikronesedler udbetalt. Der ydes Godtgørelse for Rejseudgifter i Overensstemmelse med den hidtidige administrative Praksis. Endvidere overgaar de unge, naar de har deltaget i Ungdomsarbejdet, saa vidt muligt til Beskæftigelse ved rigtigt Menneskearbejde. I Sverige har man oprettet noget, der kaldes Ungdoms-Reservearbejde. Vi foreslaar her, at de unge overføres til Nødhjælpsarbejder eller til Arbejde efter den saakaldte 30 Mill. Kr.s Lov, det vil sige til Arbejde med tariffmæssig Løn. Det er i Virkeligheden Prikken, der sættes over i'et. Hvis ikke det Arbejde, der ydes ved Arbejdsforanstaltningerne, skal være spildt, maa de unge føres videre ind i virkeligt Arbejde. Det maa være saadan, at Ungdomsarbejdet er et Overgangsled, en midlertidig Ordning, som fører ind i mere solide Tilstande. Hvis det bliver saadan, at de unge kan overføres fra Arbejdsforanstaltning til tariffmæssigt lønnet Arbejde, gives der dermed ogsaa en moralsk Begrundelse for, at Sagen faar sit tvangsmæssige Moment.

Jeg hilser med stor Glæde, at der bliver Adgang for de unge til at blive Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse; jeg tror, det vil have lige saa megen moralsk som økonomisk Betydning, at de, som deltager i Nødhjælpsarbejder eller i Beskæftigelsesforanstaltning-